

Raad op Maat

Reactie op de internetconsultatie Reparatiewet Wvvgz en Wzd Van Stichting Raad op Maat

Toetsing wilsonbekwaamheid Wzd ARTIKEL II B

Ook de cliënt moet om een tweede toetsing wilsbekwaamheid kunnen vragen.

Als de vertegenwoordiger van de cliënt en de toetsers niet tot overeenstemming komen, is een tweede toetsing door een niet bij de zorg betrokken deskundige aan de orde. Deze aanpassing maakt de tweede toetsing een soort van second opinion. We zouden graag zien dat ook de cliënt, vanuit het principe van wederkerigheid, de mogelijkheid heeft om een second opinion aan te vragen en dat recht daarmee niet alleen bij de vertegenwoordiger te leggen. De CVP zou de cliënt in dit proces kunnen ondersteunen.

Ook niet BIG geregistreerde deskundigen kunnen wilsbekwaamheid toetsen

De toetsing van wilsbekwaamheid is in het wetsvoorstel voorbehouden aan BIG geregistreerde deskundigen. Dat is in onze ogen een onnodige verkleining van de groep deskundigen die wilsbekwaamheid kunnen toetsen. Het oorspronkelijke uitgangspunt dat de zorgaanbieder binnen zijn instelling de personen aanwijst die over de juiste deskundigheid beschikken is in onze ogen ruim voldoende. De zorgaanbieder is verantwoordelijk voor de deskundigheid van zijn medewerkers en kan zo nodig specifieke gecertificeerde scholing aanbieden.

Gemist in de reparatiewet:

Adviesrecht voor de cliëntenraad over het beleidsplan onvrijwillige zorg in de Wzd.

Deze toevoeging is nodig om de rechtsongelijkheid tussen cliëntenraden in de VG of PG en cliëntenraden in de GGZ op te heffen.

In de Wvvgz is artikel 2:2 lid 3 vastgelegd dat de cliëntenraad adviesrecht heeft over het beleidsplan over de toepassing van verplichte zorg.

In de Wzd staat in artikel 19 een vergelijkbaar beleidsplan genoemd maar ontbreekt de bepaling dat de cliëntenraad adviesrecht heeft over het beleidsplan.

Dit is een in onze beleving niet te motiveren rechtsongelijkheid die in de reparatiewet hersteld kan worden.

Gemist in de reparatiewet:

De aanpassing van de tekst over de cliëntenvertrouwenspersoon (CVP)

De tekst van Wzd art.57:2 suggereert dat de CVP enkel in geregistreerde accommodaties toegang heeft terwijl de CVP ook locaties kan bezoeken.

Er is in de praktijk onduidelijkheid over de taak van de CVP ten opzichte van cliënten die vrijwillig in een accommodatie verblijven (Wzd artikel 57:2). Dat zou moeten worden aangepast naar cliënten die vrijwillig in een locatie verblijven en cliënten die vrijwillig in een accommodatie verblijven. Want de CVP is er voor alle cliënten van de instelling (artikel 57:1) en dus niet alleen voor cliënten in geregistreerde accommodaties waarin ook onvrijwillige opnames plaatsvinden.

Deze verwarring dient hersteld te worden in de reparatiewet.

Gemist in de reparatiewet:

Verzet van ter zake wilsonbekwame cliënten tussen 12 en 16 jaar.

Voor jongeren tussen 12 en 16 jaar zou, ongeacht hun wilsbekwaamheid, hun verzet erkend moeten worden. Ook de jongeren die het niet goed begrijpen, hebben recht op die erkenning en rechtsbescherming.